

PRÆSIDE IOANNE BOSCIO DOCTO-
RE MEDICINÆ, AC EIVSDEM FACVLTATIS DECANO, AD
has de concoctione atq; nutritione &c. propositiones Medicas subsequentes re-
spondebit M. Michael Lautherius Ehingensis Medicinæ studiosus.

79

- I. VPLEX est concoctio: una quidem alimentorum, altera uerò humorum.
- II. Concoctio alimentorum (authore Galeno) est nutrientis in eius quod nutritur propriam qualitatem mutatio.
- III. Humorum concoctio est actio qua maligni humores subiguntur naturæ. Concoctionem istâ intelligit Hippocrates dum ait: concocta medicari & mouere oportet. Verum de hac nihil amplius in præsentia agere decreuimus.
- III. Causa efficiens concoctionis existit calor: licet in nonnullis aliam quandam appareat efficientem concoctionis esse causam.
- V. In animalibus cōcoctio prima fit in stomacho, ubi chylus fit: secunda in hepate, aut venis ubi sanguis: tertia in singulis partibus corporis, ubi humor alimentarius.
- VI. Prima concoctio utilis est, non tamen semper necessaria. Nam aliqua nutriunt citra ullam in uentriculo concoctionem.
- VII. Finalis causa seu finis concoctionis est nutritio.
- VIII. Nutritionem definit Galenus eius quod nutrit ad id quod nutritur assimilationem.
- IX. Aëre quædam nutriuntur: quædam aqua: quædam terra: nihil igne, nisi quis ipsum seipso nutrirî contendat.
- X. Neq; amaris, neq; falsis, neq; acidis nutriuntur animalia: sed dulcibus solum.
- XI. Quid in principio mensæ comedatur, quid in fine, nihil aut parum refert.
- XII. Varia fercula non magis obsunt, q̃; vnum.
- XIII. ~~Cibus & potus non omnino præstantes, si accipiantur cum voluptate, præferuntur præstantioribus absq; voluptate sumptis.~~
- XIII. Prandium liberaliusne cœna esse conueniat an non, indiscriminatim statui nequit: quemadmodum etiâ quot horæ inter prandiū & cœnâ oporteat interuenire: ac quot horæ desyderentur ad concoctionē.
- XV. A prandio exercendum non est: sicut nec ante prandium si adsit fames.
- XVI. Senes facillimè ieiunium tolerant: minus qui constantis sunt ætatis: minimum adolescentes: nullo autem modo pueri.
- XVII. Vinum merum potum, sedat famem.
- XVIII. Ante sumptum cibum bibere, non est vituperandum.
- XIX. Vinum absinthites seu absinthiatum pessimus est potus.
- XX. Dulce vinum tabidis est salubre.
- XXI. Apparet non rectè Platonem, ne pueri, mulieres, milites, & Reipub. gubernatores biberent vinum, prohibuisse.
- XXII. Panis est optimus cibus.

*Publicè disputabuntur commemoratæ propositiones die Mercurij
hora 7. in Scholis Canonistarum.*

Ingolstadij excudebant Alexander & Samuel Vucssenhornij:

M. D. LXIII.

